

Megy a járőr...

Tüzet szór a nap az égről,
Megy két csendőr, ballag,
Fejük búbján lassan-lassan
Elolvad a kalpag.

Éjfél óta portyáznak már,
A lábuk elfárad.
Nyári csizmájuk nyomában
Porból felhő árad.

A járőrvezető idős,
Komoly törzsőrmester,
Folyik róla a verejték,
Zubbonyán is átver.

Próbacsendőr a járőrtárs,
Alig viszi lába,
Nem csoda, mert vagy öt kiló
Két nyári csizmája.

Most az úton, velük szemben
Porfelhő kavargó,
Zörög, csattog, benne tán az
Ördög anyja forog.

Már itt is van! Két tajtékos,
Tüzes csikó száguld,
Utánuk egy szekér zörög
Rajta kislány – ájult.

Egy mozdulat, csak pillanat
A két ló megállott,
Kezében a gyeplőszárral
A törzs úr már áll ott.

A tajtékos tüzes két ló
Szép lassan megnyugszik,
Az eszméletlen kisleányt is
Életre ébresztik.

Köszöni a leány szépen,
A kocsit elindul,
Nyugton marad a két ló is,
Most már nem bolondul.

A próbacsendőr csak bámul,
Végül már nem állja,
Megkérdezte: „Törzs úr kérem,
Hát ezt hogy csinálja?”

Megy tovább a járőr, ballag.
És a forró délben,
Tán az égből, de friss szél jön,
S leng tolluk a szélben.

Kürti Tibor, csendőr